

MISA ZA POGINULE BRANITELJE USORE NA DAN OPĆINE

Danas na dan općine Usora s **najdubljim poštovanjem i zahvalnošću sjećamo se poginulih branitelja**, koji su svojim životima i smrću utkani u osnivanje i život naše općine. Ovdje smo mi živi s obvezom i zavjetom **da spomen na njih nikada ne izbljedi iz našeg sjećanja**. Žrtve prinesene za druge, ljubav izražena kroz patnju i smrt to ne zaboraviti, to želimo nositi sa sobom, ugraditi u svoju memoriju kao što su se prvi kršćani okupljali na mjestima svojih stradalnika i čuvali memoriju na veličinu njihova stradanja.

Ovdje smo da se s poštovanjem prisjetimo ljubavi koja je te naše stradalnike nosila za svoju obitelj, za svoje mjesto, za svoj narod, za svoju Usoru. Nisu ti ljudi izložili živote jer su bili siti života. **Oni su stradali zato jer su voljeli i štitili tuđe živote, živote svojih bližnjih**, a ne zato jer su voljeli vlastiti život. Borili su se za sigurnost svojih obitelji, svojih ognjišta, za svoje mjesto za svoj narod i svoju Usoru. Kao što u misi uvijek ponavljamo riječi Isusove: *"ovo činite meni na spomen"*. Slično, trebamo čuvati spomen na one koji su za nas ovdje umrli, zato da bi smo mi mogli ljepše i dostojnije živjeti.

U svome životu više puta se možda **previše opterećujemo zlima i zlom**, i to ugrađujemo u svoje memorije i svoje sjećanje. Prvi kršćani nisu se trudili da sačuvaju sjećanje na zločinca i na zlo koje su oni počinili, nego su se trudili **da sačuvaju dobro i ljubav koje su oni koji su trpili zlo podnijeli**. I mi također možemo reći da se njih, ovih zločinaca koji su nas napadali, trebamo sjećati kao što je Pilat ušao u vjerovanje, samo zato da bi vidjeli s kojim zlom smo se borili, a ne zato da njih nosimo i o njima mislimo, da se razvije u nama zla misao i osveta. Naravno, onaj koji drugoga ne voli, on uvijek razvija razloge za mržnju. Mi ne želimo ostati u mržnji, jer nas ona iznutra razara i čini nesposobnima za budući život.

«Treba praštati neprijateljima, ne zbog njih nego zbog nas, jer je ljubav ljepša od mržnje.»

(Oscar Wilde)

Danas se ljudski i **opravdano pitamo: zašto ih nema, zašto su pali?** Ima li smisla njihova smrt? **Smrt kao smrt je besmislena**, toliko besmislena da se i Bog protiv nje bori. On je poslao u smrt svoga Sina da pobijedi smrt. I pobijedio ju je svojim uskrsnućem. Bog je Bog živih, a ne mrtvih! On hoće da mi živimo. Danas kad oplakujemo svoje mrtve i poginule i razmišljamo o tome: čemu njihova smrt, onda možemo naći odgovor u ovome: **Da mi živimo!** Njihova smrt ima smisla ukoliko koristi nama za život i ukoliko se shvati da je **njihova smrt najjači krik protiv svega onoga što ugrožava život**. Naši branitelji koji su u ratu dali svoje živote za nas da mi možemo živjeti, učinili su nešto što čovjek najviše može učiniti u ljubavi prema bližnjemu.

Sam je Isus rekao: „*Nema veće ljubavi od one kad netko daje život svoj za svoje prijatelje*“. Dali su ga naši branitelji, da mi živimo. Ali i mnogi živi riskirali su svoje živote na prvoj liniji obrane za nas. Ovdje iskazujemo ujedno duboko poštovanje i zahvalnost prema svima onima koji su dali svoje živote ili koji su ga riskirali.

To vrijedi i za nevine žrtve i onoga i ovoga rata. Njih je **uništila mržnja i nečovještvo** prema našem narodu. Oni su u zastupništvu za sve nas **žrtva mržnje i najstrašnijeg stupnja razaralaštva ljudskog dostojanstva**. Njihova smrt opominje i pokazuje kako je mržnja strašno zlo i dokle razara čovjekov život.

Oni su nas zadužili svojim životom i svojom smrću da **štitimo život**. Na to nas poziva i naše kršćansko uvjerenje. Krist je svojim uskrsnućem pobijedio smrt. On je uskrsnuo ovdje na zemlji i pokazao se živim. I rekao je: "***Ja sam uskrsnuće i život. Tko god vjeruje u me, iako umre, imat će život vječni!***"

Dok se u ovoj misi sjećamo naših dragih poginulih branitelja, razmišljamo o tom što su nam značili i što znače. I dok za njih molimo da im Bog udijeli život vječni, moramo sebi intenzivno i ozbiljno posvijestiti ono na što nas je njihova smrt zadužila, a to je **da štitimo život i da energično priječimo sve ono što ugrožava život**.

«Život je prilika, uzmi ga ozbiljno! Život je ljepota, divi joj se! Život je blaženstvo, kušaj ga! Život je san, ostvari ga! Život je izazov, prihvati ga! Život je dužnost, ispuni je! Život je bogatstvo, čuvaj ga! Život je ljubav, dijeli je! Život je tajna, otkrij je! Život je žalost, nadjačaj je! Život je pjesma, pjevaj je! Život je bitka, bori se! Život je pustolovina, izdrži je! Život je sreća, zasluži je! Život je život, brani ga»
(Majka Terezija)

Spomen na poginule i žrtve rata jest znak našeg poštovanja, naše vjere u uskrsnuće, znak zahvalnosti, ali i obveza da se odužimo njima zauzimajući se za život i štiteći život. O njihovu herojstvu treba pričati **mladim naraštajima!** Koliko oni budu živjeli u našoj individualnoj i kolektivnoj svijesti, toliko će u našim srcima biti više ljubavi, požrtvornosti i odgovornosti, a manje egoizma, nemarnosti, nerada i bezakonja. Budemo li se nadahnjivali vrijednostima i idealima naših branitelja, ne trebamo biti zabrinuti za budućnost ni svoju osobnu ni zajedničku u našoj lijepoj Usori.

Neka im Gospodin udijeli radost vječnoga života i pokoj vječni.
Amen.